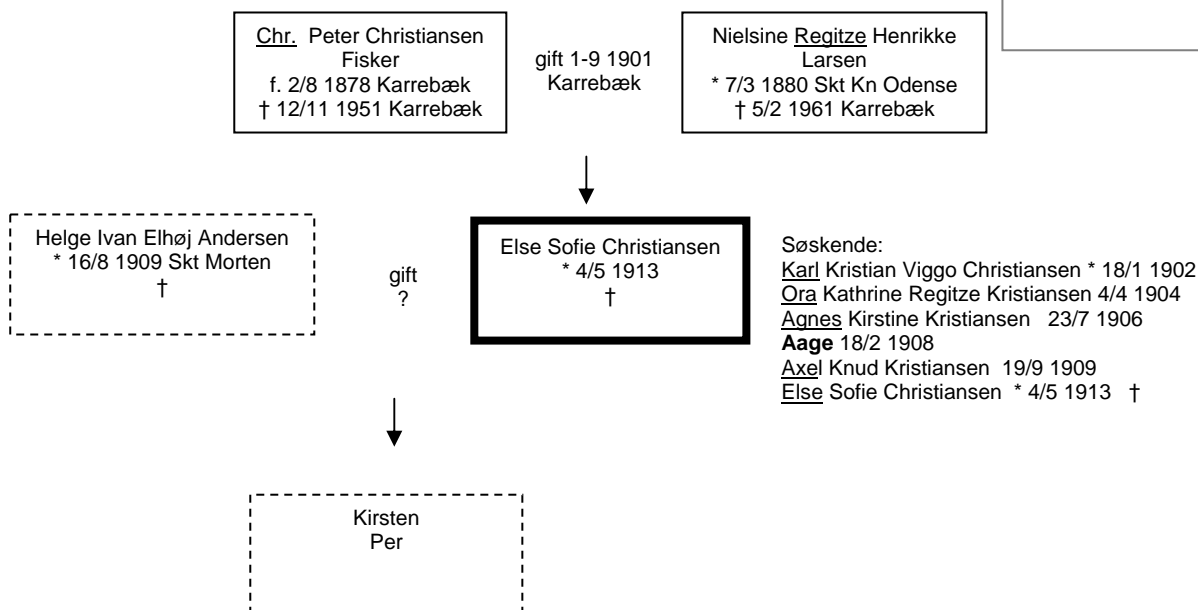


04 – Else Sofie Christiansen og hendes barndomshjem:

Mangler at finde Åge. Han er vist mellem Karl og Axel.

Se evt konfirmander 1916-1925

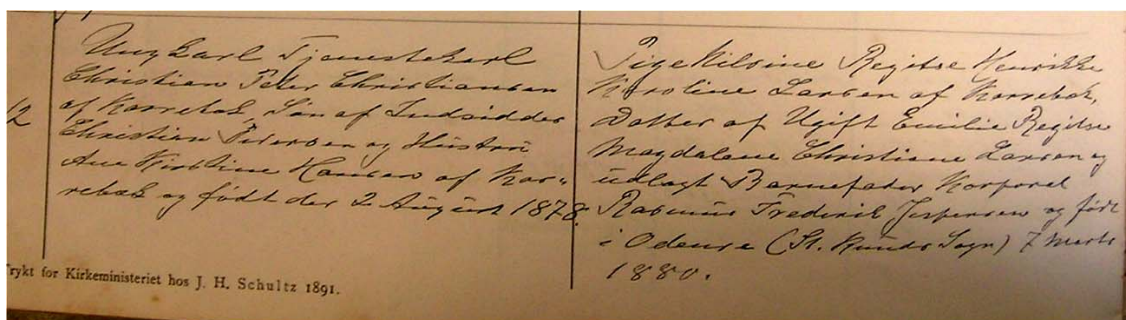


Christian var fisker og boede lidt rundt omkring: Vesterhave, København, Karrebæksminde og Karrebæk.

Regitze er født på Fyn (Odense?), opvokset i København og så flyttet til Karrebæksminde.

[**Søgning:** Christian og Regitze bor til leje hos Margrete Jakob Lausen, i et hus bygget sammen med Hans Hansens (kaldet Myrup) iflg kirkebladets beskrivelse. Søg på folketællingerne hvis der ligger nogen i 1870-1901]

Christian og Regitze bliver gift 1/9 1901 i karrebæk:



Ungkarl Tjenestekarl Christian Peter Christiansen af karrebæk, Søn af Indsieder Christian Pedersen og Hustru Ane Kirstine Hansen af Karrebæk og født den 2. August 1878.

Pige Nielsine Regitze Henrikke Kirstine Larsen af Karrebæk, Datter af ugift Emilie Regitze Magdalene Christiane Larsen og udlagt Barnefader Korporal Rasmus Frederik Jespersen og født i Odense (St. Knuds Sogn) 7. Marts 1880

Forloverne er Indsieder Kristian Pedersen og Husmand Valdemar Hansen begge af Karrebæk.

Karl bliver født 18/1 1902

Fra Kirkebladet 1973 er der følgende beskrivelse af branden i 1903 i Karrebæk. Her bor Christian, Regitze og Karl til leje hos margrethe Jacob Lausens. Det hedder i dag Bygaden 17.

Det nye år er så blankt, så frit, så åbent. Det er som et lærred spændt i ramme, kunstmaleren kan gå i gang med arbejdet. Mon 1973 bliver et skønt maleri? Vi tager fat på året eller det tager fat i os. Vi er tidens børn, ja, men også evighedens børn. Kristendommen har håbet det uforkrænkelige håb. Året, tiden har også håb men ikke det levende håb. Håbet skal trøste, kærligheden skal skabe, troen skal befæste. Året har meget at fuldføre at lide og lære.

Glædelig nytår 1973.



Ildløs i Karrebæk

for 70 år siden.

Aftenen efter Helligtrekonger, den 7. januar 1903 var Chr. Pæsen (Christiansen) og Regitze gået til ro. Hun lå i sengen med den etårige Carl, og Christian sov på sofaen efter en streng dag i havnen. Hans lommekniv og pengepung lå på bordet, hvor også petroleumslampen stod. Den brændte, for at Regitzes mor, som var på besøg fra København, skulle kunne finde i seng, når hun kom hjem fra aftensæde hos nogle bekendte.

Christian og Regitze boede til leje hos Margrethe Jacob Lausen. Huset var mod syd sammenbygget med Hans Hansens, Myrup kaldet, i en lang stråtgægt længe beliggende hvor det nu hedder Bygaden 17.

Hele dagen havde Carl Hansen, Karl Lod, kaldet, tærsket med plejl for Margrethe og sat halm ind på loftet, og til aften havde han lukket lugen, der gav lys og gluft i den trange lo, og sov nu de trættes og retfærdiges søvn i det gamle hus, som i mange år var Kr. Iversens og som lå i vor nuværende landpost Jørgen Iversens baghave.

Karl vågnede ved, at der blev buldret på døren, og Christian halvt påklædt og med vilde øjne råbte, at han ville have en kniv. »Nej« sagde Karl, »du får ingen kniv, gå hjem med dig« og Christian så endnu mere tosset ud end før og stak hjem det bedste han havde lært.

Christian var vågnet op ved, at Regitze ruskede i ham og allerede da brændte det så voldsomt, at de rædselsslagne og halvkvalte tumlede ud i gården. Christian med sine bukser i behold, men uden sin kniv og pengepung, som endda havde ligget ved siden af ham, og Regitze med det liddet, hun havde på som nattoj, men med drengen sprællende i favnen. Christian skreg om ildløs og løb ind i stalden, hvor koen, geden og grisen stod. Koen tumlede frem og tilbage i båsen, for den brændende halm dryssede ned gennem stænget og lå på dens ryg. Christian strøg med hånden ilden af den og sprang op over båsen for ikke at blive klemt af koen og forsøgte at løse bindslet, der var nyt og stærkt, men knuderne strammede, fordi koen forsøgte at komme fri, og i sin nød løb han så ned over haven og skreg på en kniv hos Hans, der troede at han var skør. Nu løb han tilbage uden kniven, ind i den brændende stald, hvor han med sin træsko forsøgte at slå et horn af koen for at krænge bindslet ud over dens hoved. Nu brændte stænget igennem og skred ned. Han sprang ud gennem døren, men da fulgte et sort, rygende væsen i hælene på ham. Det var den langhårede ged. Alt toet var brændt af den, men om halsen havde den en glødende tovstump. Det var dens bindsel, der var brændt over og samtidig reddede dens liv.

Ilden havde bredt sig hurtigt i halmen under stråtaget og slog mærkelig nok først ud i gavlen mod syd.

Hans Myrup vågnede ved ildskæret og fik først trukket koen ud, som han gav et spark i røven, så den stak hen i gadekæret, og senere hesten, som til Christian Lindals store forundring stod og kiggede ind til ham og vækkede ham ved at buldre med hovene i stenbroen.

Jens Frederiks sted, som lå i Nordre Ende, brændte også. Husene lå jo tæt og var stråtgætte. Jens og konen var kommet sent i seng. De havde været på Maglemosegården, og drengen Peter sov hos sin bedstemor i aftægtstuen.

Ved halleløvetiden vågnede Jens ved, at Henrik Bertelsen slog ruden ind, og så med det samme ved ildskæret, at man var i færd med at tage dyrene ud af stalden, men ingen havde tænkt på at vække de sovende.

De kom dog ud, medens det brændte over deres hoveder, og taget skred, inden de fik noget indbo med ud, men man reddede dog en del, da der lå korn på loftet, så det tog tid at brænde igennem.

Peter og bedstemor kom ned gennem haven til Store Frederiks. Regitze og Carl havnede forresten også i Smedestrædet hos hendes svigerforældre, hvor hun lånte tøj, og da forskrækkelsen var ovre, opdagede hun, at hun havde en mandfolke- og en kvindestømpe på.

Christian Pæsen havde ikke forsikret, og alt, hvad de ejede brændte. Han havde talt med Hans Myrup, som var synsmand, om at få skrevet sit indbo, men Hans havde sagt: »Det haster vel ikke, det brænder vel hverken i dag eller i morgen«.

En overgang var der ild i huset, hvor Carl boede, men den blev slukket af en sømand, og man sagde senere, at han skulle have haft en gang klø for sin nævenyttighed.

Huset var nemlig allerede dengang i meget ringe stand.

Marie Svendsen var en tøs på 10 år og stod udenfor sit hjem og så på branden, Vævermarens Krestine, der kom farende ud af kommune huset med en natpote i hånden, blev stående og gloede på ilden.

I det samme kom godsforvalter Clasen forbi, og Kristine, der på samme tid opdager både Clasen og sin potte, slår forfjamsket ud med sin frie hånd og siger til Clasen: »Ja, det er der det brænder«, hvortil Clasen tørt svarede: »Ja, det kan jeg se«.

Tage Pedersen.

Bibeludtryk i dagligsproget.

I et af de mange velredigerede kirkeblade, Nykøbing og Rørvig sognes kirkehilsen, har sognepræst E. Kragh-Schwartz peget på Bibelens store indflydelse på vort daglige sprog. Der nævnes en lang række eksempler på udtryk direkte hentet fra bibeltekster: »Fedekalven skal slagtes«, »Spis, drik og vær glad«, »Jage fra Herodes til Pilatus«, »skille fårene fra bukkene«, »vi vasker vore hænder«, »intet nyt under solen«, »Salomonisk dom« og mange flere, uden at vel ret mange tænker over eller ved, hvorfra udtrykkene stammer.

At »uvidenheden om bibelske begivenheder er grænseløs« giver pastor Kragh-Schwartz til sidst dette eksempel på:

Der var overhøring i skolen, og præsten spurgte Peter: »Hvem væltede Jerikos mure?« Peter var et stort spørgsmålstegn, men fattede sig hurtigt og svarede: »Det ved jeg ikke - de var i hvert fald ikke mig?«.

Præsten morede sig meget over dette svar og ringede derfor om eftermiddagen for at fortælle Peters far om historien. Men han forstod den ikke. Han havde aldrig hørt om Jerikos mure og sagde vredt: »Når Peter siger, det ikke er ham, så er det ikke ham - Peter lyver ikke!«.

Peters far var medlem af byrådet, hvor der skulle være møde samme aften. Han fortalte her om præstens opringning om Jerikos mure. Ja, ja, sagde borgmesteren, kan vi ikke finde synderen, så må kommunen vel betale.

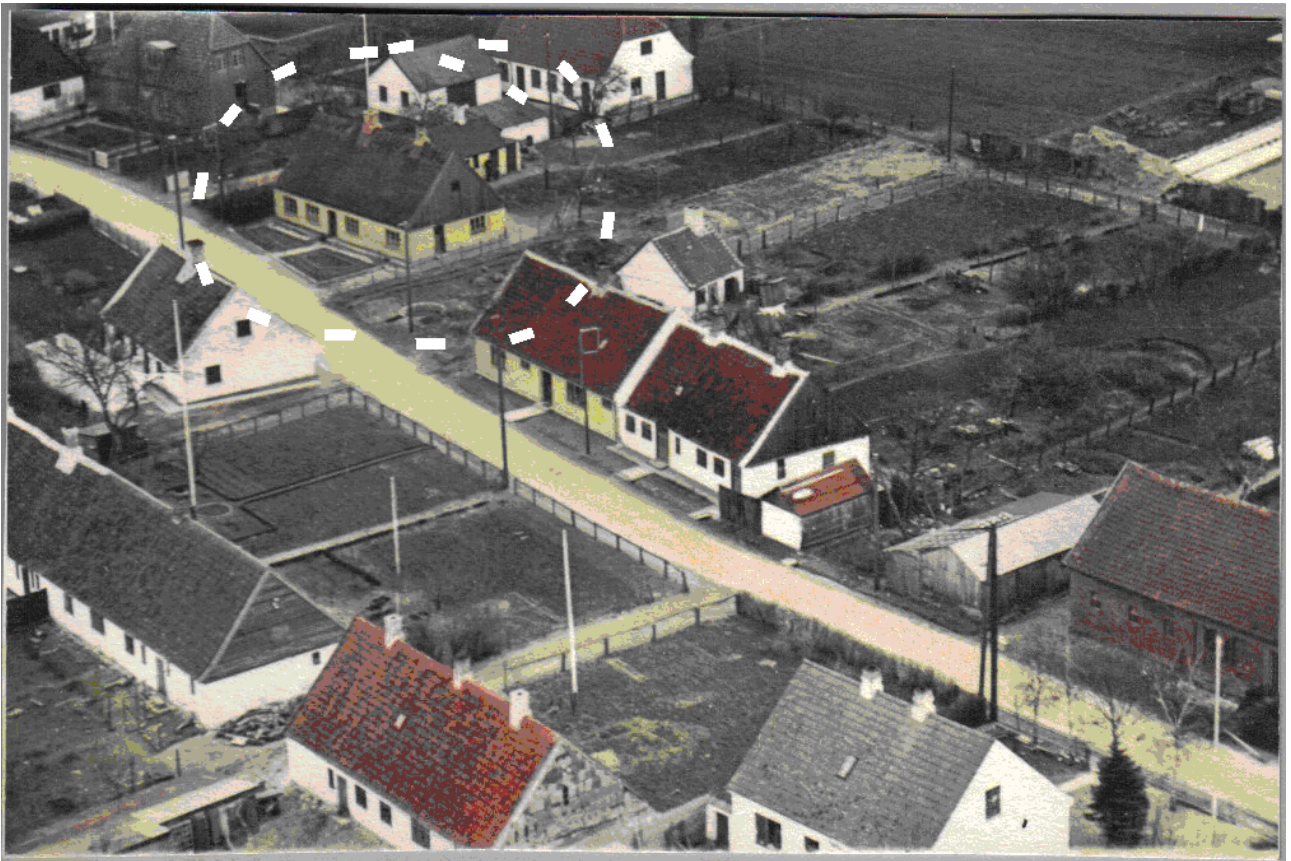
Kirkebladet.

Der er mange forskellige meninger om kirkeblade. De små kirkeblade er blevet stærkt kritiseret. Der er nu en bevægelse i gang for at skabe et kirkeblad på landsbasis - alt skal jo være stort i vor tid. Det skulle være et mangesidet blad og så to sider til lokalbrug, dvs. gudstjeneste, møder og eventuelt lidt lokal stof. Vi snakkede om det ved et menighedsrådsmøde, men mit indtryk var, at menighedsrådet var betænkelig ved at få sådan et landskirkeblad.

Økonomien: Vort kirkeblad koster ca. 12,50 kr. for et år. Disse penge tages nu over ligningen. Der har i tidens løb været mennesker, der har givet et bidrag til kirkebladet. Det siger vi tak for. Men det er altså ikke nødvendigt mere, da bladet betales gennem kirkeskatten. Hvis vi skulle være med i et landskirkeblad så ville det blive meget dyrere. Hvad er kirkebladets formål? Kirkebladet skal først og fremmest bringe en hilsen fra sognets kirke til alle, der bor i sognet. Gudstjenestetiderne bekendtgøres. Forskellige møder bekendtgøres. Det der står i kirkebladet skriver jeg som sognets præst mest selv. Men jeg er taknemlig for at få andre til at skrive med. Man kan engang imellem hugge et stykke fra et andet blad. Karrebæk kirkeblad er meget beskedent. Men

Bemærk at Christians far og mor Christian Petersen og Stine Petersen bor i Smedestræde







Familiebillede omkring år
Karl – Christian – Ora
Regitse med Else – Agnes – Axel og Aage

Ora bliver født 4/4 1904

5	4 April 1904	Karrebæk	Ora Ingeborgine Korfitz Kristiansen	Fisker Kristian Peter Kristiansen og Hustru Nielsine Korfitz Hen- rikke Caroline Larsen (23 Aar) Karrebæk.
---	--------------------	----------	--	--

Agnes bliver født 28/7 1906

7	28 Juli 1906	Karrebækminde	Agnes Ingeborgine Christiansen	Karrebæk Mæsk. Fisker Kristian Peter Christiansen og Hustru Nielsine Korfitz Hen- rikke Caroline Kristi- ansen født Larsen (23 Aar) Karrebækminde.
---	--------------------	---------------	-----------------------------------	--

Fadderne :

7	August 1906.	Hjemmedøbt af Lagmesteren Fremstillet: Fisker 21 Oktober 1906.	Father: Hans Jacob Kristian Pedersen Hustru af Karrebæk, Saxuldrene og Fisker Korfitz Kristiansen af Karrebækminde
---	-----------------	---	---

Fisker Husmand Kristian Petersens Hustru af Karrebæk Forældrene og Fisker Korfitz Kristiansen af Karrebæk

Åge bliver født 18/2 1908

Udskrift mangler

Axel bliver født 19/9 1909

21	19 September 1909	Karrebæksminde	Axel Ewert Christiansen	Arbejdsmand Kristen Peters Christiansen og Hustru Kristine Regitze Kleinballe Karoline Olsen Shansen f. Larsen (29 Aar) Karrebæksminde.
----	-------------------------	----------------	----------------------------	--

Ågennedakt af Oscar Køj	Fisker Søren Madsens Hustru af Karrebæk Mark, Fisker Korfits Kristiansen og Hustru af Karrebæksminde og Barnets Fader.
----------------------------	--

Fisker Søren Madsens Hustru af Karrebæk Mark, Fisker Korfits Kristiansen og Hustru af Karrebæksminde og Barnets Fader.

Else bliver født 4/5 1913

4	4 Maj 1913	Enis, Karrebæk Løge J. Flakkebyen	Elsie Sofie Christiansen	Fisker Christian Peter Pini shansen og Hustru Nielsen Regitze Lemikke Skarbo f. Larsen - 33 Aar - Enis
---	---------------	---	-----------------------------	---

Hoved

1	2	3	4	5	6	Nedenstaaende Rubrikker udfyldes kun for Personer mellem 16 og 65 Aar (begge inklusive).		9
						7	8	
Byernes eller Stedernes Navne med Angivelse af Gaardenes, Husenes osv. Matr.-Nr.	Familienummer. Løbenumre. Som Familiesager og saa enlig boende, men ikke Logerende. Foran midlertidig nærværende sættes N (jævnfør Reglerne Nr. 2 og 3).	Samtlige Personers Navn. (ogsaa Fornavn). Ved Børn, endnu uden Navn, sættes »Dreng« eller »Pige«. Midlertidig fraværende Personer opføres ikke her, men paa Skemaets Bagside.	Kønnet Mandkøn (M) Kvindkøn (K).	Fødselsdag og Fødselsaar.	Ægteskabelig Stilling Ugift (U), Gift (G), Enkelt eller Enke (E), Separeret (S), Fraskilt (F).	Er Vedkommendes varigt forringet paa Grund af kronisk Sygdom, Vanforhæd eller anden Abnormitet? (Jævnfør nærmere Forsidens Regler Nr. 4). Ja eller Nej.	I bekræftende Fald: Hvad er Aarsagen til Arbejdsevnen Forringelse? (Blindhed paa begge Øjne, Vanfor højre Haand, Sindsygdhed o. s. v.).	Stilling i Familien. Husfader, Husmoder, Barn, Slegtning o. l.; Tjenestetyende, ung Pige i Huset, Pensionær, Logerende.
	8	Simon Peder Christensen	M	17-11-1851	G	Ja		Husfader
		Caroline Christensen	K	18-12-1857	E	Nej		Husmoder
		Albert Christensen	M	18-11-1893	U	-		Søn
7a	9	Hans P. Christensen	M	15-11-1869	G	-		Husfader
		Mari Christensen	K	22-4-1880	G	-		Husmoder
		Louise P. Olsen	M	2-8-1898	U	-		Pige
		Lilli P. Olsen	K	19-7-1901	U	-		Ung Pige
		Mari Andersen	K	2-7-1898	U	-		do
569	10	Christian Christensen	M	2-8-1878	G	-		Husfader
		Sigrid Christensen	K	7-3-1880	G	-		Husmoder
		Pou Christensen	M	4-3-1904	U	-		Barn
		Agnes	K	23-7-1906	U	-		do
		Kage	M	18-2-1908	U	-		do
		Beel	-	19-9-1909	U	-		do
		Else	K	4-5-1903	U	-		do
	11	Christian Andersen	M	27-10-1870	U	-		Husfader
5a	12	Samuel Hansen	M	26-2-1866	G	-		Husfader
		Marianne	K	17-3-1856	G	-		Husmoder
		Anna	K	13-7-1894	U	-		Søn
		Peder	M	18-2-1896	G	-		Søn
		Henrik Jakobsen	M	7-9-1894	U	-		dagløn
		Hans P. Hansen	M	8-11-1894	U	-		
		Julius Hansen	M	12-2-1888	U	-		

12 + 11

Udskrift fra folketællingen 1916 for Karrebæk.



Regitze på torvet



Regitze ordner garn
Per (Kirstens bror) – Åge (Agnes søn) – Ole og tante Marta. Marta var gift med Viggo,
der var halvbror til Regitze.

Aalefiskeri, et par hundrede køer og et gammelt vogterhus paa Enø overdrev

København-pigen og fiskeren fra Karrebæk fortæller smaaminder om gamle dages kaar i den lille fiskerby.

KARREBÆK, torsdag.

Der er ingen, der kan se paa det lille, gule hus i Karrebæk, at det engang for mange aar siden var byens skole. Det har i al fald mindst 250 aar paa bagen, men gule mursten har fikset det op, og den gamle skolebygning summer i disse dage af forberedelser til fest. Der skal være guldbryllup i det, og 80 mennesker skal bespises ved den fest, som seks børn foranstalter for deres forældre, tisker Chr. Christiansen og hans hustru Regitze.

Som det er med selve skolebygningen, der paa ingen maade trykkes af alderen, saaledes ogsaa med guldbrudeparret, der efterhaanden i sorg og glæder har levet sammen i fiskerbyen i 50 aar — næppe nogen vil tro, at de driftige og arbejdsglade mennesker nu har et saa anseligt spænd aar bag sig, at det er guldbryllupsportalen, der skal rejses.

☆

De to kan fortælle mange ting fra tidligere tiders Karrebæk. Om fiskeri og haarde kaar, lave priser og slid fra endnu før dag til sen aften.

Chr. Christiansen er barnefødt i Karrebæk — i de lave huse lige overfor deres nuværende bopæl. Regitze Christiansen er derimod fynbo. Om talegaverne og ildhu saa stammer derfra, er en anden sag, for hun er opfødt i København. Som ung pige kom hun til Karrebæk og blev der. Der blev bryllup i Karrebæk kirke den 1. september 1901.

Is og sne i huset paa Enø overdrev

Dengang som nu var det svært at faa lejlighed. I Karrebæksmindene kunne ingen opdrives, og for at faa et sted at bo, maatte de to tage plads paa Enø overdrev, hvor de levede i vogterhuset i tre aar — svære aar, men vist nok alligevel dejlige aar.

— Ude paa overdrevet havde bønderne et par hundrede kreaturer gaaende om sommeren. Dem skulle vi holde øje med, fortæller fru Christiansen. Der var ogsaa

aal. Fangsterne skiftede, for fiskeri er jo en slags lotteri, og det kunne give 10 pund, 20 30 — eller maaske slet ingen. De begyndte med en pris paa 22 øre pundet — og saa skulle der i overvægt være 5-6 p., saa der gik 20 — 21 pund til et lispund. Jo, for de solgte til prangeren.

— Men hvordan kunne en ung københavn-pige holde til det fiskeri?

— Jo, det maatte jeg jo altsaa — og naar vi kom ud, saa var far jo den, der kommanderede

— Ja, og du, mor, naar vi kom i land!

Det var svært at holde hele tilværelsen gaaende paa aalefangsten alene i de aar, der kom, da havnearbejdet i Karrebæksminde var forbi, og havnen var flyttet til Næstved. Men fru Christiansen har gennem 30 aar solgt aal paa torvet i Næstved, og i tre aar kørte hun rundt paa landet med aal. Altid — og stadig — de aal, de selv fangede. Jo, for de fanger aal endnu — guldbrudeparret holder ud ved fiskeriet.

For dem, der har snakketøjet

Der blev strejket i gamle dages Karrebæk. Fru Christiansen kan fortælle om, da kvinderne, som fulgte med »Jens Mortense tærskværk rundt for at gaa til haande, strejkede. De fik 1 kr. om dagen, men ville have 25 øre mere. Bonden holdt ud een dag, saa gav han sig. Dengang fik mændene 2 kroner om dagen i løn hos bønderne.

Om den strejke saadan set har haft nogen indflydelse paa Regitze Christiansens videre virksomhed, er vanskeligt at sige, men en kendsgerning er det, at hun har siddet i hjælpe-kassen i mange aar som eneste socialdemokrat — og holdt 3 haardnakkede venstremænd stangen.

— Engang imellem spillede jeg dem et puds, siger hun.

I Socialdemokratisk forening har hun været revisor i mange aar, i aldersrente-foreningen er hun formand, og har lige været til kongres. Hun har sammen med manden haft kontrolsted i Karrebæk, og har altid haft lyst til at tage del i den slags.

— Far, derimod har holdt sig mere stille.

— Ja, siger Christiansen, lad dem komme til, som har »snakketøjet«

Aalene vælter op fra

I forbindelse med Regitze Og Christians Guldbryllup i 1951 var der en reportage blandt andet om årene omkring 1901, hvor de boede meget primitivt på Enø. Her vogtede de kvæg, fiskede og drev traktørsted i en lille kold hytte.

(Første spalte fortsætter på næste side).

skulle vi holde øje med, fortæller fru Christiansen. Der var ogsaa malkekvæg iblandt — hver bonde have 8 køer — og pigerne kom om morgenen kl. 4 og skulle malke, og saa skulle køerne være paa malkepladsen. Men vi skulle op inden da, for allerede ved 2-tiden maatte vi ud og tage aalekroge ind — ja, ja, jeg var ogsaa med — og gik til Karrebæk om morgenen med aalene i en sæk over nakken. Der var sløjt i vogterhuset om vinteren. Vi gik i is og sne i huset, og i vinteren 1912 blev det saa galt, at bønderne holdt møde om det og bevilgede os en kakkelovn — de var vel nok rare — den kostede 5 kr.!

— og saa de »småa sorte«

Betalingen for sliddet i vogterhuset paa Eng var ikke fyrstelig, men hvad var vel det i de tider. Christiansens fik 4 rugbrød, 4 pd. smør og ½ td. rug af hver bonde samt 4 kr. Selvfølgelig kunne de ikke klare sig med det, naar de samtidig skulle sørge for børnene. Men lidt kom der ogsaa ind ved at færge folk til Dybsø, hvor kreaturerne ogsaa dengang gik paa græs — og saa var der jo ogsaa det, at man holdt saadan en slags traktørsted i vogterhuset, hvor karlene fra gaardene paa Eng kunne komme om aftenen og faa en øl eller en af de »småa sorte«.

— Det blev sent, inden vi kom til ro — mere end 4—5 timers søvn fik vi sjældent i døgnnet i de tre aar, vi var i vogterhuset. Men vi var jo unge

— Og der var alligevel dejligt?
— Ja, om sommeren var det skønt — men De skulle lige have været der i vinteren 1912

21 pund til et lispund!

De fik ikke meget for deres

Aalene vælter op fra bunden

Vi slutter snakken i det guldbryllups-forberedende lille Karrebækhus med en sludder om aalefiskeriet paa Karrebæk fjord, som Christiansen kender en hel del til. Med kroge og aalejern henter han de fisk hjem, de sælger paa torvet, ja, og saa er der ogsaa reje-ruserne.

— Der er større aal paa fjorden nu, end der var tidligere, men i begyndelsen brugte vi jo ogsaa jordorm som agn, fortæller Christiansen. Nu bruger vi »pigstikker« (hundestjeller), butner og rejer, og det kan give en del aal. Vi havde engang i aar bare 150 kroge med butner — det gav 16—17 pund aal, men maaske faar vi til andre tider kun 4 pund af 8—900 kroge.

— De ved, hvor aalene gaar?
— Ja, det gør jeg selvfølgelig — men de andre fiskere ved det jo ogsaa. Og har andre haft kroge et sted natten før, saa faar man ingen næste nat — det vil sige midt paa sommeren, saa vælter aalene op fra bunden og saa kan det være lige meget — men fiskeri er lotterispil.

6 børn — 3 døtre og 3 sønner —

16 børnebørn og 5 oldebørn samt

venner og bekendte skal til guld-

bryllup i Karrebæk paa lørdag.

Det bliver en fest af dimensioner,

hvor man bl. a. samles om en hel

gris — dog behørig parteret og

tillavet. Den 250-aarige Karrebæk

skole vil faa en fest at se,

som den maaske aldrig før har set.

jes.



Regitze og Christians sølvbryllup 1926

bagerste række: ? – Svend (gift med Ora) – "Tante" Marie (Chr.'s søster) – Axel – Karl – Else ("Muddi") – Sofus (gift med Inger) - ? - ?

Forreste række: Gerda (en af tante Maries børn) – Ora m. Lizzie - Erik - Stine – Chr. – Regitze - Inger – Marie (gift med Karl) med Otto på skødet – Agnes - ?

KARREBÆKSMINDE

DØDSFALD.

Fisker Chr. Christiansen, Karrebæk, er Natten til Tirsdag død efter et kort Sygeleje paa Amtssygehuset i Næstved, 73 Aar. Afdøde var født i Karrebæk og havde det meste af sin Tid opholdt sig i Fødesognet.

Den 1. September 1951 fejrede afdøde sit Guldbrillup sammen med sin Hustru, der endnu lever. Desuden efterlader han tre Sønner og og tre Døtre.

Chr. Christiansen var gennem de mange Aar i Besiddelse af et godt Helbred — en Mand, der havde Lyst til at arbejde og havde en sjælden Energi. Lige indtil han blev syg for 14 Dage siden, tog han hver Dag paa Fjorden ud for Karrebæk og passede sit Fiskeri — for naturligvis skulde hans Hustru ikke mangle Fisk at sælge paa Næstved Torv.

KARREBÆKSMINDE

Jordfærd.

Under overvældende stor Deltagelse begravedes i Gaar fra Karrebæk Kirke Fisker Chr. Christiansen, Karrebæk. Til Baaren var sendt saa mange Kranse, at de strakte sig gennem hele Kirkens Midtergang og ud i Vaabehuset. Faner fra Alders- og Invalidderentenyderforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund paraderede.

Efter Salmen »Kirkeklokke, ej til Hovedstæders«, traadte Pastor Laursen Vig hen til Kisten og talte ud fra Salmen: »Tænk naar engang, den Taage er forsvunden«. Under

sidste Vers af »Dejlig er Jordene« førtes Kisten ud af Kirken.

Pastor Laursen Vig forrettede Jordpaakastelsen og Afdødes Søn, Aage Christiansen, Karrebæk, takkede for den store Deltagelse.

Jordfærd.

Under overvældende stor deltagelse begravedes i gaar fra Karrebæk kirke fisker Chr. Christiansen, Karrebæk. Baaren var omgivet af et væld af kranse bl. a. signerede fra Alders- og invalidenteforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund. Ved baaren paraderede faner fra de nævnte foreninger samt Socialdemokratisk forening.

Efter salmen: Kirkeklokke, ej til hovedstæder —« talte sognepræsten, pastor Laursen Vig, ud fra salmen: »Tænk naar engang den taage er forsvunden —« og nævnte, at taage er næsten det værste, som fiskeren og sømanden kan møde. Den kan staa som en mur, saa man intet kan se, selv om man kan høre andre baade ganske tæt ved, og pludselig kan stævnen fra et andet skib skære gennem denne mur, og det er sket — længe inden man tænker: »Hvordan nu?«. Eller taagen kan lukke sig omkring dig, og sorgen kan lukke dig inde i en uhyggelig, bævende ensomhed og hvorhen du ser, ser du kun sorgens taage som en mur, og trøsten er at finde ved den treenige Gud.

Jeg var med til et guldbrillup for ikke saa længe siden, og jeg fik indtrykket af et stærkt sammenhold i familien. Dette sammenhold gør for saa vidt sorgen tungere ved jeres trofaste fars død; men jeg ved ogsaa, at sammenholdet vil styrkes end mere, og I børn vil være god ved eders mor — hun trænger til det nu. Gud trøste eder alle i Jesus Kristus. Herefter sang man: »Tænk engang, naar den taage er forsvunden —« og »Dejlig er jorden —« og under sidste vers blev kisten af familiens medlemmer baaret ud af kirken. Pastor Laursen Vig foretog jordpaakastelsen, og afdødes søn, Aage Christiansen, Karrebæk, takkede for den store deltagelse.

Dødsfald.

Fisker Chr. Christiansen, Karrebæk, er natten til i gaar afgaaet ved døden efter et kort sygeleje i en alder af godt 73 aar.

Afdøde er født i Karrebæk den 2. august 1878 og har fra regnet nogle ganske faa aar, hvor ægteparret opholdt sig i København, haft sit udkomme i Karrebæk sogn. Selv om indkomsten i de allerførste aar af ægteskabet var usædvanlig lille, blev der i hjemmet opdraget og opfodt en stor børneflokk.

For godt 2 maaneder siden fejrede Chr. Christiansen og hans hustru, Regitze, deres guldbrillup under meget stor festlighed — foranstaltet af deres børn, og det er uforstaaeligt, at Chr. Christiansen med sit usædvanlig gode helbred ikke er mere.

Han var i besiddelse af en usædvanlig virketrang og energi, og det er ikke mere end et par uger siden, at han var paa fjorden og passe sit fiskeri, saa at der kunne blive lidt fangst, som Regitze kunne faa med op og handle med paa Næstved torv.

Afdøde var medstifter af Karrebæk socialdemokratiske forening, og han efterleves af sin hustru, 3 døtre og 3 sønner.



Vor kære mand og far,
fisker
Chr. Christiansen,
døde fra os den 12. november.
Regitze Christiansen
og børnene.

Begravelsen finder sted fra
Karrebæk kirke fredag den 16.
november kl. 14.

✠

Vor kære mor
Regitze Christiansen
døde fra os den 5. februar.
Børn og svigerbørn.
Begravelsen finder sted fra Karrebæk kirke lørdag den 11. februar kl. 14.

Jordefærd

Under stor deltagelse blev fru Regitze Christiansen i lørdags begravet fra Karrebæk kirke. Ved alle stoleraderne var der levende lys og gran, og der var sendt mange kranser og blomsterbuketter, bl. a. fra Aldersrenteforeningen. Endvidere paraderede faner fra Socialdemokratisk forening, Karrebæk sygekasse og Aldersrenteforeningen.

Efter salmen „Tænk, når engang den tåge er forsvunden“ talte pastor Laursen Vig udfra ordene „Jeg er opstandelsen og livet, og den, som lever og tror på mig, skal leve, om han end dør — ja, skal i al

evighed ikke dø“. Sognepræsten nævnede desuden fru Christiansens kærlighed til sine børn og familie og hendes ubestikkelige ærlighed.

Følget sang derefter „Lyksalig, lyksalig“, og under de sidste vers af „Kirkeklokke blandt ædle malme“ blev kisten båret til graven. Her foretoges jordpåkastelsen, og på familiens vegne takkede lærer Almlund for deltagelsen.

KARREBÆK

Dødsfald

Fru *Regitze Christiansen*, Karrebæk, er død, knapt 81 aar gammel. — Fru Christiansen var en kendt skikkelse ikke blot i det sogn, hvor hun havde levet siden sin pure ungdom, men ogsaa i Næstved, hvor hun i mange aar havde fiskebod paa torvet.

Hun var født paa Fyn, men opdraget i København. Som ung pige kom hun til Karrebæk og lærte her sin ægtefælle, fisker Chr. Christiansen at kende. Det unge ægtepars tilværelse begyndte i 1901 i et lille vogterhus paa Ens overdrev, og her havde de deres hjem i 3 aar og levede en slidsom, men dog paa mange maader lykkelig tilværelse. Der var en stor flok kvæg at passe om sommeren, og lønnen var ikke stor. Men man fiskede aal, som fru Christiansen bragte til Karrebæk, naar krogene var rogtet om morgenen. Lidt tjentes der ogsaa paa at færge kvæg fra Ens til Dybsø, og derudover var Vogterhuset et slags traktorsted for de Ens-karle. Regitze tog besværlighederne og de knappe forhold med samme gode humør, som senere hen bar hende gennem mangt og meget, og som hun bevarede livet igennem.

Chr. Christiansen arbejdede senere ved Karrebækshavn, og fru Christiansen bidrog sit til hjemmet ved at køre med aal i oplandet, indtil hun fik fast fiskestade paa Næstved torv, hvor hun igennem mere end 30 aar havde en stor og fast kundekreds. Man værdsatte saavel hendes gode varer som hendes humør og de ramende slagfærdige replikker,

hvormed hun gjorde sine kommentarer til smaat og stort.

I 1951 fejrede ægteparret guldbrillup under stor opmærksomhed. I festen deltog deres 6 børn foruden 16 børnebørn og 5 oldebørn. Nogle aar efter denne begivenhed, som Regitze Christiansen altid tænkte tilbage paa med glæde og taknemmelighed, døde Chr. Christiansen. Fru Christiansen sad endnu nogle aar i hjemmet — den 250-aarige gamle skole i Karrebæk — men solgte saa ejendommen og flyttede til en datter.

I mange aar sad fru Christiansen som repræsentant i den daværende hjælpekasse, og efter at Alders- og invaldeforeningen var stiftet, var hun i en del aar dennes formand, indtil hun paa grund af svigtende helbred maatte holde op.



Christian og ?





